

С. Чибуклий.

Зачалото му се посочва при поселването на кримските татарханове въ югоизточна България (около срѣдата на XVII-я вѣкъ). По прѣдание, то било направено отъ чибукчията на единъ отъ тѣй поселенитѣ въ тия краища татарски „султани“, който вѣроятно ималъ тукъ чифликъ. Отъ това е произлѣзло и името му: Чибуклий (отъ чибукъ=дълга лула, прѣчка). Колкото и да е турско името му, поселенцитѣ му сж били българи. Малко по-късно, до него се образувало „махала“, която отсетнѣ, поради сменатитѣ вече обстоятелства, била нарѣчена Черкешлий. Прѣданието, че Черкешлий давало нѣкога „войници“ визира собствено Чибуклий. Тия „войници“ ще сж били потомци на българи отъ разсипанитѣ около това заселище стари села: Гергювицъ, Тавазлий и друго съ неизвѣстно име при Демирджилый.

Прѣзъ 1830 г. чибуклийци, заедно съ черкешлийци, се прѣселили въ Русия; частъ отъ тѣхъ се върнали, а други се разпрѣснали надъ Балкана.

Селото Чибуклий е познато съ това име, като завършено вече заселище, още прѣзъ края на XVII-я вѣкъ. Тукъ се е отбивалъ кримскиятъ ханъ Селимъ-Герей (1699—1702 г.) при мѣстния султанъ, който вѣроятно му е билъ близъкъ роднина (ср. Dschibukli въ Hammer, Geschichte der Chane etc., s. 180, а въ Hammer—Hellert — Djouboukli). Село Чибуклий има и въ М.-Азия, около Багдатъ (ср. Tchibucli въ Aucher-Eloy, p. 103 и на азийския брѣгъ на Босфора, съ лѣтна резиденция на египетския хедивъ).

По въпроса за прѣкрѣстването му, трѣба да се избере име взето отъ политическата история на Сливенъ.

Селото Чибуклий брои 61 сгради и 371 жители.

Налбантларска община, състояща се отъ селата Налбантлари и Николаево.

С. Налбантлари.

Съгласно прѣданието, това заселище е основано отъ двама налбанти (подковачи),—българи, занятieto на които дало и името Налбантлари. Това било прѣди повече отъ „200“ години.